

Jeste li znali da je Jugoslavija imala tajni svemirski program koji je razvijala paralelno s Amerikom i Rusijom? Nismo ni mi. Dapače, u tome je bila toliko napredna, da je svoju tehnologiju čak prodala Amerima!

(cijeli članak objavljen [ovdje](#))

No, od kuda u bivšoj nam državi takva tehnologija? Jesu li ovi sljedeći slučajevi imali kakve veze sa "nabavkom" napredne tehnologije?

U Studenom 1966.g. u bivšoj Jugoslaviji kod malog sela Otoček, srušio se NLO i iz njega je izvučeno tijelo.

Pad je ubrzo zataškan pod izlikom da je to bio novi tajni avion.

Tijelo je bilo opečeno i rečeno je da je to pilot te da je deformirano od vrućine. Tijelo je odneseno u Beogradsku VMA (vojnu bolnicu) gdje je izvršena obdukcija. Za par sati, neki od najvećih i najvažnijih naučnika u državi, došli su i počeli ispitivati tijelo.

Među naučnicima, imenuju se... doktori koji su vodili autopsiju: narednik Andrej Zobol i dva patologa Nikola Julić i Zoran Frederić. Za njih je dokazano da su bili usko vezani za vladu!

Slike su iscurile 1999. tajno, autoru od nećaka jednog od doktora, koji živi sad u Sloveniji, vrlo blizu talijanske granice. 1966.g. niti Amerika niti SSSR nisu znale za ovaj događaj zahvaljujući činjenici da je Jugoslavija bila socijalistička zemlja, nije bila pristrana i bila je neutralna, i prilično daleko od hladnog rata...

Svjedočenje bivšeg pilota JRZ-a ([izvor](#)):

UMIROVLJENI pukovnik i bivši pilot Jugoslavenskog ratnog zrakoplovstva B.S. ispričao je srpskom listu Glas javnosti kako je prije 30 godina na nebu iznad Jadrana pratio neidentificirani leteći objekt, za kojeg sumnja da nije zemaljskog porijekla.

Umirovljeni pukovnik povjerio se Glasu Javnosti pod uvjetom da list objavi samo njegove inicijale, pri čemu je detaljno ispričao kako su tog dana, prije 30 godina, piloti koji su letjeli na školskim avionima tipa "Galeb" na nebu primjetili neobičnu pojavu sfernog oblika narančaste boje promjera od 15 do 20 metara.

Budući da "Galebovi" nisu mogli letjeti velikim brzinama, pozvali su pomoć iz Beograda, koja je doletjela s dva ruska zrakoplova tipa "Mig".

"Mislio sam da je u pitanju nešto što je lako logično objasniti. Najnevjerovatnije od svega je što sam baš tog dana, kad smo stigli u Podgoricu, čitao u Politikinom zabavniku kako je godinu dana ranije japanski avion pratio NLO istih atributa." - kazao je umirovljeni pilot Glas Javnosti, pa opisao bizarno ponašanje neidentificirane letjelice.

"Ono u što sam siguran jest da sam pratio letjelicu koja je išla 50 kilometara na sat, da bi potom dostigla brzinu od dva Macha, što ne može izvesti nijedan avion." - ustvrdio je bivši vojni pilot.

Tog je dana radar uočio nepoznatu letjelicu negdje nad Prevlakom kako se kreće prema Lovćenu. B.S. je uzletio u svom "Migu" leteći brzinom od 1,5 Macha, ali udaljenost između borbenog aviona JRZ-a i NLO-a, koja je iznosila oko 10,000 metara, nije se smanjivala.

"Kad bi me iz kontrolnog tornja pitali vidim li je, a ja potvrdno odgovorio, ona bi se izgubila. U protivnom, kada bih, uprkos tome što je ispred mene, poricao, ostajala bi u mom vidokrugu." - ustvrdio je B.S., koji se i dan danas pita o porijeklu letjelice koju je vidio iznad Jadrana prije 30 godina.

Nadalje... ([izvor](#)):

Pilot JNA "oči u oči" sa NLO iznad Cresa

Potpukovnik avijacije u penziji, pilot Trifko Radeta (46) prvi put javno svedoči o susretu aviona JNA s "letećim tanjirima".

Nikada do sada nikom nije govorio niti pisao o misteriji iznad severnog Jadrana, bliskom susretu sa neidentifikovanim letećim objektom (NLO), pišu "Novosti".

Posle 26 godina ćutanja, potpukovnik avijacije u penziji, pilot Trifko Radeta (46) prvi put javno svedoči o susretu aviona JNA s "letećim tanjirima".

Ovaj misteriozni događaj odigrao se početkom 1985. godine. Tada je Radeta, kao pitomac treće godine zadarske Vojne vazduhoplovne akademije, boravio na aerodromu Pula, koji je važio za najbolji centar za praćenje i navođenje aviona u nepovoljnim meteorološkim uslovima.

"Jednog dana, rano popodne, bio sam u kabini aviona "galeb" (N-60) sa legendarnim nastavnikom letenja Mitom, zvanim Dolar. Uvežbavali smo figurno letenje i vadenje iz nepravilnih položaja pod kalotom, u zoni vizuelnog letenja Rab, na visinama od 2.500 do 4.500 metara. Dan je bio prelep za letenje, bez ijednog oblaka, sa vidljivošću većom od deset kilometara", priča Radeta

Potpukovnik avijacije u penziji svedoči da se ubrzo oformio lanac i da su avioni jedan za drugim poletali i odlazili ka svojim zonama.

Let je tekao bez ikakvog problema, kaže Radeta, sve dok u penjanju ka zoni u traverzi Cresa nije primetio leteći objekat, cilindričnog oblika cigarete, boje aluminijuma.

"Procenio sam da je bio dužine oko 20 a širine oko četiri metra. Nastavnik u drugoj kabini, koga sam obavestio o objektu, preuzeo je komande i doveo avion u poziciju da i sam može

dobro da vidi čudnu letelicu. Objekat je leteo brzinom ne većom od 100 kilometara na čas, na visini oko 1.500 metara, i na obodu naše zone i zone Krk", predočava nekadašnji vojni pilot.

Odmah potom, nastavnik je obavestio aerodromsku kontrolu letenja u Puli da proveri da li u zoni letenja ima i drugih letilica. Istovremeno, priča Trifko Radeta, upozorili su kolege koje su se nalazile na pravcu kretanja objekta da ne idu ispod visina rada u zoni, kako ne bi došlo do sudara.

"Ne skidajući pogled sa ovog objekta i konstantno mu se približavajući, doživeli smo veliko iznenađenje. Odjednom je ubrzao let neverovatnom brzinom, da bi za pet-šest sekundi izašao iz vazdušnog prostora SFRJ, na poziciji Trsta. Tek po izlasku NLO iz našeg vazdušnog prostora, sa "debelim zakašnjenjem", aerodromska kontrola letenja obavestila nas je da u dotičnoj zoni nema drugih letilica", tvrdi Radeta.

Kako kaže Radeta, sa aerodroma u Puli javio se i dežurni za radarsko navođenje, specijalista u tom poslu, koji im je uzbuđen rekao da na nebu iznad severnog Jadrana nema nijednog drugog letećeg objekta osim njihovih aviona.

Po sletanju na aerodrom, pitomci su komentarisali ovaj događaj, a nastavnici su se povukli u svoje prostorije.

"Najmanje osmorica pilota učestvovala su u ovom "viđenju", o kojem se do sada nije javno govorilo. Niko nam nije naredio da ćutimo, ali je bio prisutan strah da te na redovnim lekarskim pregledima na VMA proglaše nesposobnim za dalju službu. A to bi bio isuviše veliki rizik, da se tolike godine odricanja, truda i učenja bace u vodu zbog nečega što nije nikome škodilo niti ugrozilo bezbednost letenja", veli Radeta

Trifko Radeta nedavno je postao član "NLO Srbija", prve ufološke organizacije kod nas, čiji je slogan "Odsustvo dokaza nije dokaz odsustva".

Radeta je bio i jedan od 12 pilota koji su 1987. borbenim avionima jurili neobično svetlo duž cele jadranske obale. Kako kaže, cela eskadrila, koju je predvodio komandir Milan Perić, nije uspela da sustigne tu svetlost.

Posle završene Vojne vazduhoplovne akademije, Radeta je do 2002, kao pilot borbene avijacije, službovao na aerodromima Mostar, Zadar, Pula, Podgorica, Niš i Kraljevo.

Do penzionisanja, 2006. godine, radio je u Komandi Vazduhoplovnih snaga Srbije, a iste godine je diplomirao na Mašinskom fakultetu u Nišu. Sada sa porodicom živi u Kraljevu, pišu "Novosti".

I još... ([izvor](#)):

Pilot JNA video vanzemaljce

Mali zeleni u SFRJ - Hrvatski pilot Dragutin Prepušt iz Pule opisao za „Jutarnji list“ da je imao

neobične susrete na nebu sa narandžastom svetlošću dok je radio kao nastavnik u letačkoj školi krajem osamdesetih godina.

Bivšu Jugoslaviju tokom osamdesetih godina, prema svedočenjima pilota, često su posećivali vanzemaljci. Letači nekadašnje JNA, naime, tvrde da su se tokom rutinskih vežbi često susretali sa neidentifikovanim letećim objektima.

Hrvatski „Jutarnji list“ donosi ispovest pilota Dragutina Prepušta iz Pule, koji je i sam dva puta doživeo neobične susrete na nebu krajem osamdesetih.

Uobičajen let

Prepušt je kao nastavnik u avionu „galeb“ jedne letnje noći s učenicom krenuo prema Zadru. Vežba je bila standardna i namenjena iskusnijim učenicima, koji su bili na korak od toga da postanu profesionalni piloti. Rutu bi prelazili nekoliko puta iste noći - od Pule preko Opatije do Bakanjca kod Zadra, pa nagli okret nazad.

Za vreme trećeg leta, negde oko ponoći 1987, baš kod Bakanjca počeo je haos.

- Noć je bila zvezdana, a let ugodan, pa sam se opustio i preko komandne ploče nadzirao svog učenika kojem je dobro išlo - priča Prepušt.

U jednom trenutku učenik mu se uzbuđeno obratio.

- Šta je ovo s naše leve strane? - pitao je.

Prepušt je podigao pogled i ugledao neverovatan prizor. Pred njim je na udaljenosti od pedesetak metara bila narandžasta elipsa koja se kretala u smeru njegovog aviona. „Galeb“ je u tom trenutku bio na visini od 3.600 metara, a nastavnik je procenio da se objekat kretao brzinom od oko 900 kilometara na sat. Naglo su skrenuli jer je prva logična pomisao bila da je reč o nekoj letelici, pa je najvažnije bilo izbeći sudar. „Galeb“ je tada pao na visinu ispod 3.000 metara, tako da je Prepušt gledao u dno elipse. Ona je tada svetlela crvenom bojom. Odmah je stupio u kontakt s kontrolom leta u Zagrebu.

- Nema nikoga, sam si - rekli su mu kontrolori.

Prepušt je tražio dodatnu proveru, međutim do kraja večeri ni Ljubljana, ni Zagreb, ni Beograd na vojnim radarima nisu primetili druge letelice pokraj njihove.

Šifra „Vuk“

Kontrolor s Briona mu je rekao:

- Vidim ga okom, nisi poludeo, ali na radaru ga stvarno nema.

Nastavnik je učeniku rekao da nikome ne prijavljuje šta je video da im se ne bi svi smejali jer je

pomislio da je možda reč o iluziji. Međutim, u trenutku kad su sletali u Pulu, već su ih čekali istražitelji koji su ih odvojili u posebne sobe i tražili od njih da napišu izveštaj.

- Opisali smo šta smo videli, ali nikad više niko nije pomenuo te izveštaje. Jedan iskusni kolega mi je rekao da nema pilota koji je odradio više od 200 sati leta a da barem jednom nije imao slično iskustvo - ispričao je Prepušt za „Jutarnji list“.

On dodaje da ne tvrdi da je imao kontakt s vanzemaljcima.

- Reč je o NLO-u, to je zaista nepoznati objekt, ali sam sebi objasnio da je reč o elektromagnetnim, nazovimo ih, oblacima ili grupama koje ostaju kao trag iza svakog aviona. To mi je jedino moguće objašnjenje - kaže Prepušt.

On objašnjava da se u jednom trenutku ohrabrio, pa je pokušao da prati objekat, ali je on promenio smer pod uglom od 90 stepeni, što pri tim brzinama ne može nijedna letelica koju su proizveli ljudi.

- Iskustvo nije bilo prijatno. Osećao sam se bespomoćno jer nisam znao s čim sam se susreo - kaže bivši nastavnik.

Tajni dosije... Nedavno objavljene fotografije na kojima tri doktora iz bivše SFRJ navodno seciraju telo izgorelog vanzemaljca čija je letelica pala blizu Novog Mesta. Takođe, postoje svedočenja da su vanzemaljci često bili viđani iznad planine Rumije u Crnoj Gori. Prema svedočenjima pilota, kad bi neko od njih video narandžasto svetlo, imao je naredbu da viče „Vuk“, što je bila šifra za NLO. Tada bi uzleteli „MiG-ovi 21“, koji su dobili naredbu da ruše sve što leti iznad visine od 3.000 metara, i to bez upozorenja.

Kao „Rozvel“... Bivša SFRJ imala svoj „dosije X“

Leteći tanjir pao u Sloveniji 1966.

Nedavno su mediji objavili da je bivša SFRJ imala sopstveni slučaj „Rozvel“ ili „dosije iks“ u kojem je, po uzoru na originalni američki, u Sloveniji pao jedan od letećih tanjira. Navodno je u novembru 1966. pored sela Otočec ob Krki nedaleko od Novog Mesta u Sloveniji NLO pao, razbio se i zapalio zajedno s posadom vanzemaljaca.

Nakon toga usledila je obdukcija mrtvog bića izvađenog iz letelice. O svemu su bili obavešteni i Amerikanci, verovatno za slučaj invazije vanzemaljaca ili radi eksploatacije tehnologije.

Objavljene su čak i crnobeke fotografije na kojima se vidi kako trojica lekara rade obdukciju izgorelog tela koje više liči na vanzemaljca nego na čoveka. Tada su objavljene informacije da su osobe na fotografijama hirurg Andrej Zobol i dvojica patologa Nikola Julić i Zoran Frederić.

Stručnjaci za NLO tvrde da je dugogodišnja legenda o vanzemaljcima u Jugoslaviji počela sa spisima koje je sakupilo Odeljenje za svemirska pitanja osnovano odmah nakon Drugog svetskog rata. Oni tvrde da je vojni i politički vrh zataškao ceo slučaj.

Naime, navodno je bivša tvorevina pedesetih i šezdesetih imala potrebne spise da uveri svet o postojanju vanzemaljaca, od detaljno opisanih susreta s bićima iz drugih galaksija, preko tajnih baza, fotografija i zavera, pa sve do samostanskih freski iz 14. veka koje prikazuju preteća bića u letelicama.

Ovdje može biti Vaša reklama